АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

3 Про найближчі перспективи пандемії та про те, наскільки виправданий січневий локдаун — в інтерв'ю з доктором технічних наук дослідником поширення коронавірусу Віталієм Мокіним

ДОКУМЕНТИ

4 Закон України «Про внутрішній водний транспорт»

ГАЗЕТА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ

www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

СУБОТА, **9 СІЧНЯ 2021 РОКУ** | ЦІНА ДОГОВІРНА | **№5** (6873)

ЦИТАТА ДНЯ

ДЕНИС ШМИГАЛЬ:

«Завдяки інструментам фінансування часткового безробіття вдалося зберегти понад 500 тисяч робочих місць».

Прем'єр-міністр про ефективність ужитих урядом заходів для утримання на плаву національної економіки під час вимушеного локдауну

Різдвяний локдаун: що заборонено і що дозволено

Після п'яти років невідомості

ДОДОМУ! В Україну вчора повернулися четверо співвітчизників Євген Морарь, Володимир Тостоган, Олег Войнеровський і Павло Чайка — члени екіпажу танкера Captain Khayyam. Судно було затримано в територіальних водах Лівії ще 13 лютого 2016-го.

Того самого дня моряки зустрілися з рідними та близькими, яких не бачили майже п'ять років. Дострокове звільнення наших краян із лівійської в'язниці стало можливим завдяки тісній і злагодженій взаємодії вітчизняної дипломатії, Офісу Президента України, МВС і допомозі турецьких партнерів.

Президент Володимир Зеленський оперативно відгукнувся у твітері на це і подякував турецькому колезі Реджепу Тайїпу Ердогану за допомогу в доправленні українців на батьківщину: «Раді вітати наших моряків — членів екіпажу танкера Captain Khayyam вдома після п'яти років ув'язнення в Лівії! Україна ніколи не забуває і не залишає своїх людей у біді. Окремо дякую Реджепу Тайїпу Ердогану за допомогу в евакуації наших громадян. Україна цінує підтримку Туреччини».

ЦИФРА ДНЯ

3,64 млрд грн

одноразової матеріальної допомоги вже перерахувала держава для близько пів мільйона осіб на період посилених карантинних заходів

Зимовий карантин легший за весняний

УСВІДОМЛЕНА НЕОБХІДНІСТЬ. Світовий досвід переконує, що у країнах, де не було жорсткого карантину під час різдвяних і новорічних канікул, відбувається зростання кількості хворих упродовж двох тижнів. Адже на свята люди активно переміщуються й спілкуються. А епідеміологи дедалі частіше констатують скорочення інкубаційного періоду коронавірусної хвороби в Україні до 7 — 8 днів і відчутне молодшання захворювання.

«Упроваджуючи жорсткіший карантин, ми уникнемо великого зростання хворих і на коронавірус, і на звичайний сезонний грип, — наголосив міністр охорони здоров'я Максим Степанов під час планової селекторної наради, яку провів Президент Володимир Зеленський за участю урядовців і керівників силових відомств. — Так зменшимо навантаження на лікарні, бо одні й ті самі медзаклади лікують хворих на кожну з цих недуг».

Глава держави запевнив, що під час нових обмежень працюватимуть об'єкти критичної інфраструктури, магазини продуктів харчування, засобів гігієни й побутової хімії. І хоч розважальні заклади й святкові ярмарки буде закрито, кафе й ресторани працюватимуть «із собою». МАФи й кіоски, розташовані на відстані, що не створюватимуть скупчення людей, теж зможуть надавати послуги, повідомляє пресслужба Офісу Президента.

«Цей карантин пом'якшений і не такий жорсткий, як весняний. Він лояльніший порівняно із заходами, впроваджуваними в інших країнах. Однак ми збиваємо одразу хвилю зростання кількості хворих після новорічних свят і паралельно прискорюємо отримання якісної зареєстрованої вакцини, схваленої ВООЗ», — пояснив необхідність посилення карантину Володимир Зеленський.

Прем'єр-міністр Денис Шмигаль додав, що люди, які працюють у стратегічній інфраструктурі, мають мати де залишати дітей. Та й діток у садочках значно менше, ніж в інших закладах освіти. Відсоток малечі, що хворіє, становить 1,6, тому садочки розв'язують проблему, а не створюють її.

4 820103 080053

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ встановлені Національним банком України на **11 січня 2021 року**

USD 28.2847 (за 1 долар США) EUR 34.909 (за 1 євро) RUB 3.84 (за 10 рублів) / AU 54827.63 AG 775.86 PT 31310.6 PD 69952.02 (за 1 тройську унцію)

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 28 грудня 2020 р. № 1649-р
Київ

Про вилучення та передачу земельної ділянки в оренду із зміною її цільового призначення

1. Відповідно до статей 20, 93, 122—124, 134, 149, 156, 157 і 207 Земельного кодексу України вилучити з постійного користування державного підприємства «Дрогобицьке лісове господарство» земельну ділянку (землі державної власності лісогосподарського призначення (ліси) площею 0,2826 гектара (кадастровий номер 4621287400:03:000:0149), розташовану на території Дрогобицького району Львівської області, та передати її в оренду із зміною цільового призначення підприємству з іноземними інвестиціями товариству з обмеженою відповідальністю «Аква-Еко» на строк дії спеціального дозволу на користування надрами від 5 липня 2007 р. № 4283 для розміщення та експлуатації основних, підсобних і допоміжних будівель і споруд підприємствами, що пов'язані з користуванням надрами (під видобування мінеральних природних столових вод із свердловини № 0112/50).

Львівській обласній державній адміністрації укласти договір оренди зазначеної земельної ділянки в установленому законодавством порядку.

2. Підприємству з іноземними інвестиціями товариству з обмеженою відповідальністю «Аква-Еко» відшкодувати відповідно до законодавства втрати лісогосподарського виробництва та збитки, що будуть завдані державному підприємству «Дрогобицьке лісове господарство» внаслідок вилучення земельної ділянки для потреб, не пов'язаних із лісогосподарським виробництвом.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 28 грудня 2020 р. № 1650-р
Київ

Про вилучення та передачу земельної ділянки в оренду із зміною її цільового призначення

1. Відповідно до статей 20, 93, 122—124, 134, 149, 156, 157 і 207 Земельного кодексу України вилучити з постійного користування державного підприємства «Дрогобицьке лісове господарство» земельну ділянку (землі державної власності лісогосподарського призначення (ліси) площею 0,2826 гектара (кадастровий номер 4621287400:03:000:0256), розташовану на території Дрогобицького району Львівської області, та передати її в оренду із зміною цільового призначення підприємству з іноземними інвестиціями товариству з обмеженою відповідальністю «Аква-Еко» на строк дії спеціального дозволу на користування надрами від 5 липня 2007 р. № 4283 для розміщення та експлуатації основних, підсобних і допоміжних будівель та споруд підприємствами, що пов'язані з користуванням надрами (під видобування мінеральних природних столових вод для промислового розливу із свердловини № 0605/66).

Львівській обласній державній адміністрації укласти договір оренди зазначеної земельної ділянки в установленому законодавством порядку.

2. Підприємству з іноземними інвестиціями товариству з обмеженою відповідальністю «Аква-Еко» відшкодувати відповідно до законодавства втрати лісогосподарського виробництва та збитки, що будуть завдані державному підприємству «Дрогобицьке лісове господарство» внаслідок вилучення земельної ділянки для потреб, не пов'язаних із лісогосподарським виробництвом.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 28 грудня 2020 р. № 1651-р
Київ

Про вилучення та передачу земельної ділянки в оренду із зміною її цільового призначення

1. Відповідно до статей 20, 93, 122—124, 134, 149, 156, 157 і 207 Земельного кодексу України вилучити з постійного користування державного підприємства «Стрийське лісове господарство» земельну ділянку (землі державної власності лісогосподарського призначення (ліси) площею 2,2059 гектара (кадастровий номер 4625386800:05:000:0010), розташовану на території Стрийського району Львівської області, та передати її в оренду із зміною цільового призначення приватному акціонерному товариству «Моршинський завод мінеральних вод «Оскар» на строк дії спеціального дозволу на користування надрами від 5 грудня 2018 р. № 6301 для розміщення та експлуатації основних, підсобних і допоміжних будівель та споруд підприємствами, що пов'язані з користуванням надрами (для обслуговування каптажів джерел № 1, 4—10).

Львівській обласній державній адміністрації укласти договір оренди зазначеної земельної ділянки в установленому законодавством порядку.

2. Приватному акціонерному товариству «Моршинський завод мінеральних вод «Оскар» відшкодувати відповідно до законодавства втрати лісогосподарського виробництва та збитки, що будуть завдані державному підприємству «Стрийське лісове господарство» внаслідок вилучення земельної ділянки для потреб, не пов'язаних із лісогосподарським виробництвом.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 28 грудня 2020 р. № 1652-р
Київ

Про вилучення та передачу земельної ділянки в оренду із зміною її цільового призначення

1. Відповідно до статей 20, 93, 122—124, 134, 149, 156, 157 і 207 Земельного кодексу України вилучити з постійного користування державного підприємства «Стрийське лісове господарство» земельну ділянку (землі державної власності лісогосподарського призначення (ліси) площею 0,2795 гектара (кадастровий номер 4625380300:03:000:0300), розташовану на території Стрийського району Львівської області, та передати її в оренду із зміною цільового призначення приватному акціонерному товариству «Моршинський завод мінеральних вод «Оскар» на строк дії спеціального дозволу на користування надрами від 5 вересня 2014 р. № 5978 для розміщення та експлуатації основних, підсобних і допоміжних будівель та споруд підприємствами, що пов'язані з користуванням надрами (для обслуговування каптажу джерела № 5).

Львівській обласній державній адміністрації укласти договір оренди зазначеної земельної ділянки в установленому законодавством порядку.

2. Приватному акціонерному товариству «Моршинський завод мінеральних вод «Оскар» відшкодувати відповідно до законодавства втрати лісогосподарського виробництва та збитки, що будуть завдані державному підприємству «Стрийське лісове господарство» внаслідок вилучення земельної ділянки для потреб, не пов'язаних із лісогосподарським виробництвом.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ ТА УКРАЇНА

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ та україна
СПРАВА «ЛЕВЧУК ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF LEVCHUK v. UKRAINE)
(заява № 17496/19)
Стислий виклад рішення від 03 вересня 2020 року

У 2008 році заявниці, її сину, чоловіку заявниці та їхнім трьом дочкам Рівненська міська рада виділила соціальну квартиру. До цього часу сім'я проживала у квартирі чоловіка, співвласниками якої були він та його мати. Згодом стосунки між заявницею та її чоловіком погіршились, оскільки він зловживав спиртними напоями і часто вдавався до фізичного та психологічного насильства. У 2015 році їх шлюб було розірвано, опіку над дітьми було надано заявниці. Однак вони продовжили проживати в одній квартирі.

Заявниця неодноразово зверталась до поліції та міського центру соціальних служб зі скаргами на фізичне насильство з боку чоловіка, а також на несплату ним аліментів. Працівники поліції після проведення перевірок неодноразово виносили усні попередження чоловіку та здійснювали профілактичні бесіди, однак безрезультатно.

Заявниця звернулась до Рівненського міського суду з цивільним позовом вимагаючи виселити колишнього чоловіка з соціальної квартири, мотивуючи позов його агресивною поведінкою та погрозами психологічного і фізичного насильства над нею та дітьми. Суд першої інстанції задовольнив позов заявниці. Апеляційний суд скасував це рішення та відмовив у задоволенні позову, вказавши на відсутність підстав для виселення її колишнього чоловіка. Верховний Суд залишив касаційну скаргу заявниці без задоволення, підтримавши висновки апеляційного суду.

У 2019 році заявниці, її колишньому чоловікові та чотирьом дітям було надано право власності на соціальну квартиру, в якій вони досі проживають разом. Також заявниця звернулась з позовом про позбавлення колишнього чоловіка батьківських прав. Провадження у цій справі триває.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявниця скаржилась за статтею 8 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція), що відмова національних судів виселити колишнього чоловіка піддала її та дітей постійному ризику залякування та насильства. Заявниця також скаржилась за статями 6 та 13 Конвенції, що національні суди належним чином не розглянули її аргумент щодо ймовірності вчинення домашнього насильства стосовно неї та дітей у випадку, якщо їм доведеться продовжувати жити разом з колишнім чоловіком, і що з огляду на спосіб тлумачення та застосування національними судами національного законодавства в її справі, вона не мала ефективного засобу юридичного захисту.

Розглянувши скаргу заявниці за статтею 8 Конвенції Європейський суд зазначив, що національні суди під час тривалого провадження не провели всебічний аналіз ситуації заявниці та загрози психологічного і фізичного насильства, з яким вона з дітьми могли зіткнутися у майбутньому. З огляду на це Європейський суд констатував порушення статті 8 Конвенції і вказав, що позиція національних судів про відхилення позову про виселення колишнього чоловіка не відповідала позитивному обов'язку держави забезпечити заявниці ефективний захист від домашнього насильства.

Щодо скарг заявниці за статтями 6 та 13 Конвенції Європейський суд дійшов висновку про відсутність необхідності у винесенні окремого рішення щодо їх прийнятності та суті.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД

«1. Оголошує прийнятною скаргу заявниці за статтею 8 Конвенції;

2. Постановляє, що було порушено статтю 8 Конвенції;

3. Постановляє, що немає необхідності розглядати скарги за статтями 6 і 13 Конвенції;

4. Постановляє, що:

(a) упродовж трьох місяців з дати, коли це рішення набуде статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції держава-відповідач повинна сплатити заявниці такі суми, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу:

(i) 4 500 (чотири тисячі п'ятсот) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватися, в якості відшкодування моральної шкоди;

(ii) 1 150 (одна тисяча сто п'ятдесят) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватися заявниці, в якості компенсації витрат на правову допомогу, які мають бути перераховані безпосередньо на банківський рахунок представника заявниці, пані Н. Бухти;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

5. Відхиляє решту вимог заявниці щодо справедливої сатисфакції».

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ
СПРАВА «ФОНД «БАТЬКІВСЬКА ТУРБОТА» ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF BATKIVSKA TURBOTA FOUNDATION v. UKRAINE)
(Заява № 5876/15)
Стислий виклад рішення від 03 вересня 2020 року

09 жовтня 2018 року Європейський суд з прав людини (далі — Європейський суд) ухвалив рішення за заявою № 5876/15, в якому констатував порушення статті 1 Першого протоколу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) у зв'язку з тим, що втручання у майнові права заявника, на додаток до серйозних сумнівів щодо законності такого втручання, наклало на заявника непропорційний тягар з огляду на визнання недійсним його права власності на добросовісно придбане ним майно.

Європейський суд зазначив, що питання присудження заявнику справедливої сатисфакції не було готове для вирішення і відклав його розгляд, запропонувавши Уряду України та заявнику подати свої письмові зауваження і повідомити про будь-яку угоду, якої вони можуть досягти. Обидві сторони подали свої зауваження.

Заявник повідомив, що у випадку перегляду після ухвалення рішення Європейським судом його справи на національному рівні, в результаті якого буде скасовано попередні судові рішення у його справі та відмовлено у задоволенні позову прокурора, він не вимагатиме відшкодування матеріальної та моральної шкоди.

Уряд України повідомив, що 02 липня 2019 року Верховний Суд задовольнив заяву заявника про перегляд його справи, у зв'язку з чим питання відшкодування матеріальної та моральної шкоди вирішено.

Крім того, заявник з огляду на відновлення своїх майнових прав відмовився від своєї вимоги щодо відшкодування судових та інших витрат, понесених під час провадження на національному рівні, але підтримав свою вимогу щодо відшкодування судових витрат, понесених під час розгляду справи у Європейському суді.

Розглянувши обставини справи, Європейський суд вказав, що оскільки в результаті перегляду Верховним Судом справи заявника він відмовився від своїх вимог щодо відшкодування матеріальної та моральної шкоди, компенсації судових та інших витрат, понесених під час провадження на національному рівні та не підтримав свою вимогу щодо відшкодування вартості експертного звіту, тому підстави присуджувати компенсацію заявнику у зв'язку з цим відсутні. Водночас, з огляду на наявні документи Європейський суд вирішив присудити заявнику 3 500 євро в якості відшкодування витрат, понесених під час провадження у Європейському суді.

Європейський суд також зазначив, що оскільки заявник після перегляду справи на національному рівні також не підтримав своє прохання до Суду щодо «термінових заходів», які мають бути вжиті Україною відповідно до статті 46 Конвенції, отже, немає необхідності ухвалювати будь-яке рішення у зв'язку з цим.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. Постановляє, що

(a) упродовж трьох місяців з дати, коли це рішення набуде статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції держава-відповідач повинна сплатити заявнику 3 500 (три тисячі п'ятсот) євро в якості компенсації судових витрат, понесених під час провадження у Суді, які мають бути сплачені на банківський рахунок його представника, пана Кульчицького, та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватись заявнику, ця сума має бути конвертована в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначену суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.

2.Відхиляє решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції».

СПРАВА «МІГОРЯНУ ТА РЕЛІГІЙНА ГРОМАДА СВІДКІВ ЄГОВИ МІСТА ІЗМАЇЛ ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF MIGORYANU AND RELIGIOUS COMMUNITY JEHOVAH'S WITNESSES OF THE CITY OF IZMAIL v. UKRAINE)
(заява № 36046/15)
Стислий виклад рішення від 12 листопада 2020 року

У квітні 2012 року священнослужитель (далі — перший заявник) разом з Релігійною громадою Свідків Єгови міста Ізмаїл (далі — громада заявниця), провели в приміщенні колишнього магазину, яке община орендувала у селі, релігійний обряд під назвою «Спомин Господньої вечері». Згідно з твердженням заявників, після початку служби до місяця її проведення прибуло близько двадцяти осіб на чолі з священиком місцевої Православної церкви, які агресивно поводилися та, погрожуючи членам громади-заявниці насильством, наказали їм покинути село. У той же день перший заявник звернувся до міліції із заявою про інцидент.

Працівники Ізмаїльського відділу міліції (далі — міліція) відмовили у порушенні кримінальної справи у зв'язку з відсутністю в діях осіб складу злочину, однак склали постанову в якій пред'явили обвинувачення одному із нападників у вчиненні дрібного хуліганства.

Ізмаїльська міжрайонна прокуратура, за заявою заявників, скасувала постанову про відмову у порушенні кримінальної справи, та дала вказівку міліції провести нове розслідування, встановити винних осіб, а також оцінити дії священика місцевої Православної церкви та інших осіб у контексті статті 180 Кримінального кодексу України (далі — КК України) щодо незаконного перешкоджання здійсненню релігійного обряду.

В подальшому, міліція неодноразово виносила постанови про відмову у порушенні кримінальної справи у зв'язку із відсутністю у діях осіб складу злочину, передбаченого статтею 180 КК України, у зв'язку з не встановленням винних осіб, або у зв'язку із відсутністю складу злочину хуліганства. Всі ці постанови були скасовані прокуратурою.

У травні 2015 року слідчий міліції знову закрив провадження, однак згідно з твердженнями заявників, їм не було повідомлено про зазначену постанову.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявники скаржилися за статтею 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція), взяту окремо, та у поєднанні зі статтею 14 Конвенції, що органи державної влади не провели ефективного розслідування нападу на першого заявника та інших членів громади-заявниці, зокрема не вжили всіх розумних заходів для встановлення, чи відіграло релігійне упередження роль у відповідних подіях. Заявники також скаржилися за статтею 9 Конвенції, взятою окремо, та у поєднанні зі статтею 14 Конвенції, що органи державної влади ефективно не відреагували на зрив зібрання громади-заявниці.

Розглянувши скаргу заявників за статтею 3 Конвенції, взяту окремо, та у поєднанні зі статтею 14 Конвенції, Європейський суд дійшов висновку, що громада-заявниця, як юридична особа не може вважатися потерпілою від порушення статті 3 Конвенції. Стосовно частини скарги першого заявника, Європейський суд зазначив, що заподіяний заявнику один удар не призвів до жодного тілесного ушкодження і не був нанесений представником держави, і хоча у результаті нападу вдалося зірвати здійснення релігійного обряду заявників, такий напад на першого заявника не був достатньо серйозним для застосування статті 3 Конвенції. Європейський суд дійшов висновку, що ці скарги заявників є несумісними з положеннями Конвенції за критерієм *ratione materiae* у розумінні підпункту «а» пункту 3 статті 35 Конвенції та мають бути відхилені.

Щодо скарги заявників на те, що органи державної влади належним чином не відреагували на зрив зібрання громади-заявниці Європейський суд зазначив, що держава окрім того, що впроваджує в законодавство положення, які забезпечують захист не лише релігій меншості, але й релігій більшості, повинна і вживати всіх достатніх заходів для забезпечення дотримання їх на практиці.

Європейський суд, посилаючись на рішення у справах *«Швидка проти України»* та *«Бурля та інші проти України»* зазначив, що вже критикував органи влади України за кваліфікацію насильства, яке відбувається в контексті міжетнічної напруженості, як «хуліганства», адже кваліфікація злочину як «хуліганства» зробила другорядним ключовий аспект міжконфесійної ворожнечі, який став підґрунтям для даного інциденту. Крім того, значна затримка в розслідуванні інциденту у зв'язку із тривалою його кваліфікацією перешкоджала правоохоронним органам належним чином врахувати контекст міжрелігійної напруженості та ворожнечі. З огляду на це, Європейський суд дійшов висновку, що органи влади держави-відповідача не дотрималися свого позитивного зобов'язання забезпечити взаємну терпимість між супротивними релігійними групами та констатував порушення статті 9 Конвенції.

Беручи до уваги вказані висновки щодо скарги заявників, Європейський суд дійшов висновку, що скарги за статтею 9 Конвенції у поєднанні зі статтею 14 Конвенції, не порушують жодного питання, яке вимагало б окремого розгляду.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД

«1. *Оголошує* прийнятними скарги за статтею 9 Конвекцією, взятою окремо, та у поєднанні зі статтею 14 Конвенції, а решту скаргу у заяві — неприйнятними;

2. *Постановляє*, що було порушено статтю 9 Конвенції;

3. *Постановляє*, що за статтею 9 Конвенції у поєднанні зі статтею 14 Конвенції не порушується жодне питання, яке вимагало б окремого розгляду;

4. *Постановляє*, що:

(a) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам 2 250 (дві тисячі двісті п'ятдесят) євро кожному та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватися, в якості відшкодування моральної шкоди; ця сума має бути конвертована в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначену суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

5. *Відхиляє* решту вимог заявників щодо справедливої сатисфакції»

Інформацію надано Урядовим уповноваженим у справах Європейського суду з прав людини

ПОГОДА НА ЗАВТРА

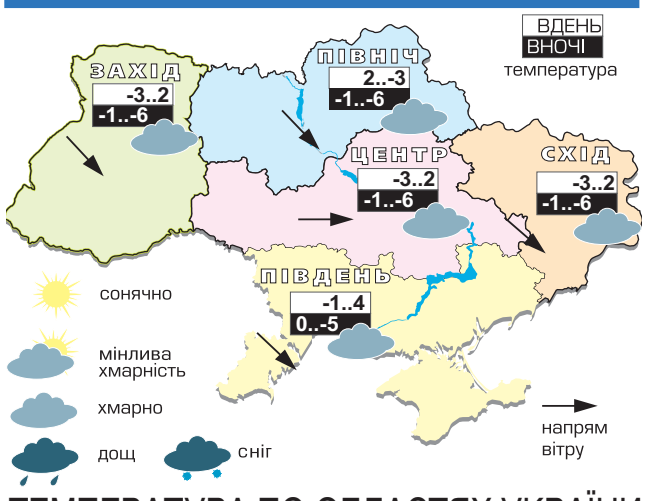

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 10 СІЧНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	-1 -6	+2 -3	Черкаська	-1 -6	+2 -3
Житомирська	-1 -6	+2 -3	Кіровоградська	-1 -6	+2 -3
Чернігівська	-1 -6	+2 -3	Полтавська	-1 -6	+2 -3
Сумська	-1 -6	+2 -3	Дніпропетровська	-1 -6	+2 -3
Закарпатська	-1 -6	-2 +3	Одеська	0 -5	0 +5
Рівненська	-1 -6	+2 -3	Миколаївська	0 -5	-1 +4
Львівська	-1 -6	+2 -3	Херсонська	0 -5	-1 +4
Івано-Франківська	-2 -7	+2 -3	Запорізька	0 -5	-1 +4
Волинська	-1 -6	+2 -3	Харківська	-1 -6	+2 -3
Хмельницька	-1 -6	+2 -3	Донецька	-1 -6	+2 -3
Чернівецька	-3 -8	+2 -3	Луганська	-1 -6	+2 -3
Тернопільська	-1 -6	+2 -3	Крим	+1 -4	0 +5
Вінницька	-1 -6	+2 -3	Київ	-2 -4	0 -2

Укргідрометцентр

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

Засновник — Кабінет Міністрів України
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2 від 12 квітня 1994 року
Передплатні індекси «Урядового кур'єра» —
61035, *40227 (соціальний)*

Головний редактор — **Сергій БРАГА**
Перший заступник головного редактора **Леонід САМСОНЕНКО**
Заступник головного редактора **Павло БЕБА**

Адреса в Інтернеті: **www.ukurier.gov.ua**
Адреса редакції: **01008, Київ, вул. Садова, 1**
Телефон для довідок: **253-12-95.**
Телефони відділу реклами: **253-55-09,**
факс: **230-06-71,** e-mail: **adv@ukcc.com.ua**
«Урядовий кур'єр» виходить у вівторок, середу, четвер, п'ятницю та суботу
Зам. № 82 061
Загальний тираж за січень 181 809

Листування з читачами тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці.
Набрано і зверстано у комп'ютерному центрі «Урядового кур'єра».
Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073, Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14
www.mega-poligraf.kiev.ua